

РЕШЕНИЕ

№ 6359

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7124** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 23.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав по НАХД № 8028/2019г. е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-380/08.04.2019г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на Застрахователно дружество [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.647, ал.2 и чл.644 от Кодекса за застраховането /КЗ/ за нарушение по чл.108, ал.1 КЗ.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество като с доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него наказателно постановление /НП/. Твърди се, че санкцията е наложена при неспазване на законната процедура и за нарушение, което дружеството не е извършило. При съставяне на АУАН не били взети предвид изложените от касатора съображения. Неправилно била наложена санкция при условията на повторност – относимо за повторността на нарушението по чл.108 КЗ било единствено нарушение на същата разпоредба, извършено в срок до една година от влизане в сила на НП по повод това

нарушение. Описанието на нарушението в НП не съответствало на фактичката обстановка, описана в АУАН, тъй като едва в него били релевирани твърдения за повторност, с което било нарушено правото на защита на санкционираното лице.

Неправилна била правната квалификация на нарушението тъй като нормата на чл.108 КЗ имала характера на общ закон по отношение на Глава тридесет и девета и Глава четиридесет и седма от КЗ. В хода на административнонаказателното производство били допуснати и други съществени нарушения на процесуалните правила, разписани в ЗАНН като не се сочи какви са те. Наложено наказание не съответствала на целите на административното наказване. Налице били предпоставки и за прилагане на чл.28 ЗАНН.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване – Комисията за финансов надзор, чрез юрк.Г. в съдебно заседание, моли решението да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно по съображения, изложени в писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

КФН била сезирана с жалба от П. А. П. с твърдение, че по повод настъпило застрахователно събитие – пътнотранспортно произшествие, е предявил претенция за изплащане на застрахователно обезщетение пред дружеството касатор като произнасянето по нея е забавено.

Във връзка с жалбата е извършена проверка, при която е установено, че претенцията е предявена на 25.09.2018г., на която дата пред застрахователя са представени писмени доказателства, необходими за установяването на основанието и размера на щетата, както и номер на банкова сметка, по която да бъде изплатено обезщетението. На същата дата е извършен и оглед на увредения автомобил, въз основа на който е съставен опис на констатираните увреждания. На 26.09.2018г. П. отказал извършването на допълнителен оглед. След тази дата от застрахователя не били изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване основанието и размера на претенцията. С платежно нареждане от 14.01.2019г. застрахователят превел по банков път сумата в размер на 717,98 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка е обоснован извод за законосъобразност на НП.

Решението е правилно.

Касационната инстанция в настоящия ѝ състав споделя изцяло изводите на решаващия съд, че доказателствата по делото установяват по несъмнен начин извършването от обективна страна от санкционираното дружество на нарушението по чл.108, ал.1 КЗ. Съгласно посочената разпоредба застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 -

3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането. В конкретния случай всички относими към произнасянето на застрахователя, документи са представени към датата на предявяване на щетата – 25.09.2018г., няма данни и не се твърди да са изисквани допълнителни доказателства. Поради това, считано от тази дата, застрахователят е следвало да се произнесе в срок от 15 работни дни, което той не е сторил, видно от факта, че обезщетението е изплатено на лицето на 14.01.2019г.

На следващо място възражението за неправилно налагане на санкцията при условията на повторност, е неоснователно, като съображенията за това, изложени от въззивната инстанция се споделят от настоящия състав.

По отношение възраженията за приложимост към процесното нарушение на разпоредбата на чл.28 ЗАНН и допуснато от административнонаказващия орган нарушение на чл.12 ЗАНН, в обжалваното решение са изложени мотиви от въззивната инстанция, които се споделят и от настоящия състав, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав по НАХД № 8028/2019г.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.